

κως ἐν τῇ Προποντιδί πρὸς Ἀν. τοῦ Κόλπου Σηροῦ. Ἡ Π. κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὸ 1912, οἵτινες περὶ τὸ Ἐξαρηλί καὶ Μπουλαῖρ (βλ. λ.) συνήντησαν τὰς τουρκικὰς δυνάμεις τοῦ Φακρῆ πασά καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσι πέραν τοῦ λαμποῦ τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως. Τὴν 8ην Φεβρ (ν. ἡ.) 1913 ὁ Χ. τουρκ. Σ. Σ., ἐπιβιβασθὲν εἰς Πάνορον, ἤρξατο ν' ἀποβιβάζεται εἰς Π., προκειμένην δὲ ἐπιτεθῆναι κατὰ πλεονόν κατὰ τῆς IV βουλγ. Στρατιάς (στρ. Κοβάτσεφ), καθ' ὃν χρόνον κατὰ μέτωπον ἐκ Μπουλαῖρ θὰ ἐπετίθεντο αἱ δυνάμεις τοῦ Φακρῆ πασά. Τὴν ἀποβίβασιν ὑπεστήριξαν ὁ τουρκ. στόλος, ὅστις διὰ τῶν πυρῶν ἐξεδίωξεν ἐκὶθεν τὰς βουλγ. δυνάμεις. Ἡ ἀπόβασις ἐξηκολούθησε τὴν 9ην Φεβρ., πλὴν οἱ Τούρκοι δὲν εἶχον εἰσεῖν ἀποβιβάσει εἰμὴ ὀκτώ μόνον τάγματα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας ταύτης τρεῖς βουλγ. φάλαγγες ἐπετίθησαν κατὰ τῶν ταγμάτων καὶ τὴν ἐξεδίωξαν ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων, ἄντινα κατέλαβον πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐνθα ἐπανεπιβιβάσθησαν καὶ ἐγκατέλειψαν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην. Ὁ Ἐμβερ βέης μάλιστα, ἐπιτελάρχης τοῦ Σ. Σ. τούτου, ὅστις εἰσηγήθη τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, ἔφυγε κρυφίως εἰς Κων/λιν, ὅπως διαφύγῃ ἐπιχειρημένην δολοφονίαν, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Περιστέρα ἀγγελιαφόρος. Εἶδος κατοικιδίων περιστερῶν, εἰδικῶς ἐξηκολιμμένων καὶ χρησιμοποιουμένων παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ διαβιβάσεων διὰ τὴν μεταφοράν συντόμων ἐγγράφων (τηλῆτων, τῶν καὶ παρὰ τινων καλουμένων περιστεριογραφημάτων). Ἡ χρῆσις τῶν π. ὡς διαβιβάσεων ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους. Ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Πλούταρχος καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς ἀναφέρουσι ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐχρησιμοποιοῦν τοιαύτας π. εἰς τοὺς στρατοὺς τῶν. Ἱστορικός τις βεβαίως ὅτι ὁ Σολομὸν ἐχρησιμοποίησεν π. διὰ τὴν εἰς τὰς ἀποφύρας ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου μεταβίβασιν τῶν διαταγῶν του. Κατὰ τὸν Μεσαίωνα αἱ ἀγγ. π. ἐχρησιμοποιοῦντο συνηθέστατα διὰ τὴν μετὰ τῶν πολιορκουμένων φρουρῶν καὶ πύργων ἐπικοινωνίαν. Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἡ χρῆσις τῶν ἀγγ. π. συνεχίζεται καὶ εἰς μεγαλύτερον μάλιστα βαθμόν, κατὰ δὲ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων τῷ 1870, χάρις εἰς τὰς ἀγγ. π. κατορθοῦται ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς ἐν τούτῳ ἐδρουσῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὸν τελευταῖον Παγκ. Πόλεμον ἐγένετο εὐρυτάτη χρῆσις τῶν ἀγγ. π., αἵτινες, χρησιμοποιούμεναι μέχρι τῶν πρώτων γραμμῶν, προσέφερον πολυτιμότητα ὑπηρεσίας, συμπληροῦσαι πολλακίς [τὰ ἡλεκτρικὰ μέσα, ὧν ἡ λειτουργία διεκόπητο καὶ ἀναπληροῦσαι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν διαβιβάσεων τοὺς ἀγγελιαφόρους ὀπίσται (διαβιβάστας), ἐξοικονομοῦσαι δ' οὕτω αἶμα.

Χαρακτηριστικά. Ἡ ἐν χρῆσει σήμερον ἀγγ. π. εἶναι μεγαλόσωμος, μεταβιβάζει δὲ τὰς χαρακτηριστικὰς πνευματικὰς καὶ φυσικὰς ιδιότητας τοῦ εἶδους τῆς εἰς τοὺς ἀπογόνους, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ διὰ καταλλήλου ἐπιλογῆς καὶ διασταυρώσεως διαμόρφωσις ἐξηγνησιμῆς γενεᾶς. Ἡ σωματικὴ ρώμη ἐπιτρέπει εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν π. νὰ διαδύωνται ἐν ἀνάγκῃ, ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας 700 καὶ ἐνίοτε 900 χλμ. Αἱ πτέρυγές τῶν εἶναι λίαν ἰσχυραὶ καὶ τὸ βάρος τῶν ποικίλλει εἰς 425—525 γραμ. διὰ τὸ ἄρρεν καὶ 380—480 γραμ. διὰ τὸ θῆλυ. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα τῆς π. περιλαμβάνουν καὶ ἀερόσακκον, ὃν αὕτη πληροῖ ἀέρος κατὰ τὴν ἀπογείωσιν τῆς καὶ κενώνει κατὰ τὴν προσγείωσιν τῆς καὶ ὅστις ὑποβοηθεῖ τὴν ἀναπνοὴν κατὰ τὴν πτήσιν καὶ ἐλαττώνει τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ σώματος τῆς. Τὸ τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ιδιότητας, πλὴν τὸ θῆλυ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡμέρας τινὰς πρὸ καὶ μετὰ τὴν φθορίαν. Ἡ π. ζῆν κατὰ μέσον ὄρον 15 ἔτη. Ἡ ταχύτης πτήσεως τῆς κατὰ 1' εἶναι 1200—1600 μ. με ὄριον ἄνεμον, 1000—1200 μ. ἐν νηνεμίᾳ καὶ 800—1000 μ. με ἀντίθετον ἄνεμον ἦτοι κατὰ μέσον ὄρον 60 χλμ. καθ' ὥραν. Καλῶς ἐξησχημένη π. δύναται νὰ διαδράμῃ κανονικῶς 300—400 χλμ., χωρὶς νὰ σταθῇ ἐνδιάμεσος, μεταφέρουσα βάρους 25—30 γραμ. Διὰ πτήσιν μικροτέραν, 30—50 χλμ., δύναται νὰ μεταφέρῃ καὶ μεγαλύτερον βάρους μέχρις 100 γραμ. **Ἰδιότητες.** Ἡ ἀγγ. π. ἔχει ὅλους ἰδιαιτέρων ἰκανότητα ἐπανόδου εἰς τὸν περιστερῶν π. τῆς, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐνστικτὸν ἀγάπην πρὸς τὴν φωλεάν τῆς. Ἡ ἰκανότης αὕτη βασίζεται εἰς τὴν παρατηρητικότητα καὶ τὴν τοπογραφικὴν μνήμην τῆς περιστερᾶς, καταλλήλως ἀναπτυσσομένης διὰ τῆς ἐξασκήσεως καὶ στήριζομένης εἰς δύο φυσικὰς ιδιότητας αὐτῆς, τὴν ὄξειαν ὄρασιν καὶ τὴν ἐνστικτὸν ἀντίληψιν τῆς κατευθύνσεως. Ἡ ἀντίληψις τῆς κατευθύνσεως ἐνστικτῶς εἰς πολλὰ ζῷα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ πτηνὰ, φαίνεται ὅτι ὀφείλεται εἰς ἰδιαιτέραν διασκευὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ὠτός, ὃ καὶ βλάβῃ τοῦ δευτέρου συνεπάγεται καὶ ἀπώλειαν τῆς πρώτης. Ἡ ὄξεια ὄρασις εἶναι ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ἀντίληψεως τῆς κατευθύνσεως καὶ ἀναγκαῖον στοιχεῖον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παρατηρητικότητος καὶ τῆς τοπογραφικῆς μνήμης. Ὡς ἐκ τούτου, π. μὴ ἔχουσαι ἀρκούντως ὄξειαν ὄρασιν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ὡς ἀγγελιοφόροι. Ἡ κατάλληλος ἐκπαίδευσις καὶ ἡ μεθοδικὴ ἐξάσκησις αὐτῶν τὰς φυσικὰς ταύτας ἰδιότητας τῆς π., δύνανται νὰ αὐξήσωσι συγχρόνως τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐπιμονὴν αὐτοῦ, αἱ δύο τελευταῖαι αὐταὶ ἰδιότητες ὅμως ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὴν κληρονομικότητα. Ἀξιοσημείωτον τυγχάνει ὅτι ἡ ἀγγ. π. ἀφιερμένη ἐπαρῆχεται εἰς τὴν φωλεάν τῆς, ἀκολουθοῦσα ἐντελῶς εὐθείαν γραμμὴν, ἀνεξαρτήτως τοῦ δρομολογίου ὅπερ ἠκολούθησεν κατὰ τὴν μακρὰν ἐκ τοῦ περιστερῶν τῆς μεταφορᾶν τῆς.

Ἐκπαίδευσις τῶν Ἀγγελ. π. Αἱ Ἀγγελ. π. δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς κανονικὴν καὶ προοδευτικὴν ἀσκήσιν, ἀποβλέπουσαν εἰς τε τὴν σωματικὴν προπόνησιν τῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πνευματικῶν ιδιοτήτων τῶν. Ἡ σωματικὴ αὕτη προπόνησις καὶ ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις δέον νὰ γίνωνται συγχρόνως, λαμβάνουσι δὲ χώραν συνθήσας κατὰ τὸ ἀπὸ Ἀπρ. μέχρι Ὀκτωβ. χρονικὸν διάστημα. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν νέων π. ἀρχαίται ἀπ' ἧς αὐταὶ συμπληρώσωσιν ἡλικίαν τριῶν μῆ-

νῶν. Διὰ πρώτην φοράν ἀφιέρνται αὐταὶ ἐγγὺς τοῦ περιστερῶν τῶν, ἀκολούθως μεταφέρονται αὐταὶ εἰς ἀποστάσεις, αὐθαρμῶνως προοδευτικῶς, ἀφιέρνται ἐν ἀρχῇ μὲν καθ' ὁμάδας (παλαιῶν καὶ νέων π.) καὶ εἰτα μεμονωμέναι. Κατὰ βροχερὰς ἢ ὀμβρῶδεις ἡμέρας ἡ ἐκπαίδευσις διακόπτεται. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαίδ. περιόδου, αἱ π., ἀναλόγως τῶν ἐπιδειχθεισῶν ἰδιοτήτων τῶν, χωρίζονται εἰς δύο κατηγορίας, ἦτοι τὰς πρὸς ἀναπαγωγὴν (τὰς μᾶλλον ἐκλεκτάς) καὶ τὰς τεθησομένας ἐν ὑπηρεσίᾳ. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα συνεχίζεται πάντοτε καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παλαιῶν π. Διὰ τὴν ἐν πολέμῳ χρησιμοποίησιν τῶν π. ὑπάρχουν εἰδικοὶ κινητοὶ περιστερῶν ἐπὶ ἱπποκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ἀμαξῶν. Ὁ ἐθισμὸς τῶν ἀγγελ. π. εἰς τοὺς κινητοὺς τούτους περιστερῶν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον εὐδικῆς ἐκπαίδευσσεως. Σημειωτέον ὅτι μετὰ πᾶσαν μετακίνησιν τοῦ κινητοῦ περιστερῶν, πρέπει αἱ ἐν αὐτῷ π. διὰ προπαρασκευαστικῶν τινων ἀσκήσεων, νὰ κατατοπισθῶσι καὶ ἐξοικειωθῶσι πρὸς τὴν νέαν ταύτην θέσιν τοῦ περιστερῶν τῶν καὶ τότε μόνον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι. Διὰ τὴν προπαρασκευὴν ταύτην ἀπαιτοῦνται 2—8 ἡμέραι. Ὅμοίως ἀντικείμενον εὐδικῆς ἐκπαίδευσσεως ἀποτελεῖ ὁ ἐθισμὸς ἐκλεκτῶν τινων π. εἰς τὴν νυκτερινὴν πτήσιν. Λαμβανόμενου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ π. φυσικὰ δὲν ἴπτανται τὴν νύκτα καὶ ὅτι καταλαμβάνονται τυχόν ὑπὸ τοῦ σκοτεινοῦ, διακόπτουσι τὴν πτήσιν, ἵνα συνεχίσωσι ταύτην τὴν πρωΐαν, ὀλίγα μόνον π. εἶνε ἐπιδεκτικαὶ τῆς τοιαύτης διὰ νυκτερινὰς πτήσεις ἐκπαίδευσσεως. Αἱ εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ἐκπαίδευσιν ὑποβαλλόμεναι π. ἐκλέγονται κατόπιν ἐπιμελημένης ἐπιλογῆς. Τέλος ὑπάρχουν καὶ ἀγγελ. π. εἰδικῶς ἐκπαιδευμένοι εἰνε δ' ἵκαναὶ νὰ ἐκτελῶσι πτήσεις μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου, διαμένουσαι κατὰ τὴν νύκτα ἐντὸς ἐνὸς κινητοῦ περιστερῶν καὶ μεταβαίνουσαι κατὰ τὴν ἡμέραν διὰ τροφὴν εἰς ἕτερον. Αἱ ἀγγ. π. ὡς μέσον διαβιβάσεων. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ἡ ἀγγ. π. εἶνε ἐξαιρετικὸς διαβιβάστας μεταξὺ τῶν σημείων ἐξαπολύσεώς τῆς καὶ τοῦ περιστερῶν τῆς (κινητοῦ ἢ σταθροῦ). Λόγω τῆς ταχύτητός τῆς καὶ τοῦ ὕψους εἰς ὃ ἴπταται (300 μ.), εἶνε ἐλάχιστα ἰσχυρῆ. Ἐκ τῆς πείρας τοῦ Μεγ. Πολέμου ἀπεδείχθη ὅτι αἱ εἰς π. ἀπώλειαι διὰ τὰς μέσον μήκους διαδρομὰς (παραπληνηθεῖσαι, πληρωθεῖσαι ἢ φουενηθεῖσαι) δὲν φθάνουν τὰ 50 οἰο. Ἡ μέση ταχύτης τῶν εἶνε 1000 μ. τὸ 1' εἰς καιρὸν εὐδίων. Ἡ χιών, ἡ ὀμίχλη καὶ ἡ σφοδρὰ βροχὴ παρακαλύουσι σπουδαίως τὴν πτήσιν αὐτῶν. Διατρέχουσι κίνδυνον νὰ φουενηθῶσι κατὰ τὴν πτήσιν τῶν ἢ νὰ προσβληθῶσι ὑπὸ ὀρνέων. Τὴν νύκτα αἱ π. εἶνε ἀνίκανοι πρὸς πτήσιν, ἐκτός τῶν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐκπαιδευμένων ἐκλεκτῶν π. Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἴπτανται καλλίτερον κατὰ τὰς σκοτεινὰς, ἀλλὰ μὴ ὀμβρῶδεις ἢ βροχερὰς νύκτας, ἢ κατὰ τὰς σεληνοφωτιστάς τοιαύτας. Ἡ ἐπίδρασις τῶν ἀσφύξιόγων ἀερίων ἐλαττώνει τὴν ταχύτητα τῶν π. Ἐν τοῖς χαρακώμασι δέον νὰ προφυλάσσονται αὐταὶ ἐπιμελῶς ἀπὸ τοῦς ποτικῶν. Ἡ διὰ π. διαβίβασις δὲν εἶνε συνήθως διπλῆς ἐννοίας (ἐκτός τῶν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξησχημένων) ἀπαιτεῖ δὲ συμπληρωματικὸν μέσον διαβιβάσεων μεταξὺ τοῦ περιστερῶν καὶ τοῦ Σ. Δ. τοῦ παραλήπτου. Τὰ διὰ τῶν π. διαβιβαζόμενα ἔγγραφα πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ κρυπτογραφῶνται, ἢ δὲ ἐξαπολύσις τῶν π. δέον νὰ γίνηται ἀρκετὰ μακρὰν τοῦ Σ. Δ., ὥστε νὰ μὴ προδίδηται ἡ θέσις οὐτοῦ εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ ἐχθροῦ. Τέλος δὲν εἶνε δυνατὰ λίαν συχναὶ μετακινήσεις τῶν περιστερῶν. Ἡ ἀγγ. π. ἐξ ἄλλου ἐπιτρέπει εἰς μονάδα, ἀπλύτως μεμονωμένην καὶ ἐστερημένην παντὸς ἄλλου μέσου διαβιβάσεων, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῆς διοικήσεώς τῆς. Τέλος ὁ ἢ σταθμοὶ π. δὲν ἀπαιτοῦσιν οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν ἐγκατάστασιν, ἀρκετοὶ εἰς τὴν περιστερῶν ἀνεφοδιασμὸς τῶν μονάδων εἰς π. δὲν ποδουσαὶ εἰς ἰδιαιτέραν δυσχέρειαν. Ἀντιστρόφως ὅμως ἡ ἀναπλήρωσις τῶν εἰς π. ἀπαιτῶν εἶνε ἀρκετὰ δυσχερῆς. Ἐπισης αἱ διὰ π. διαβιβάσεις παρουσιάζουν τὸ μειονέκτημα ὅτι δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν ἱεραρχικὴν ὁδόν, παραλείπομενον κατ' ἀνάγκην τῶν μεταξὺ ἀποστολῶν καὶ παραλήπτου ἐνδιάμεσων κλιμακίων διοικήσεως.

Γενικαὶ συνθήκαι χρησιμοποήσεως. Κατ' ἀρχὴν κινητοὺς περιστερῶν διαθετοῦσιν αἱ Μεγ. Μονάδες ἀπὸ τοῦ Σ. Σ. καὶ ἀνω, ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ μερ. ἱπποκ., σταθροὺς δὲ τοιοῦτους μόνον αἱ Στρατιαί. Τὰ ἐν γραμμῇ Σ. Σ. διη τῶν π. τῶν περιστερῶν τῶν ἐγκαθιστῶν εἰς ἀνάλογους σταθμοὺς 2—6 π. Ἡ περιποίησις τῶν π. ἀνατίθεται εἰς εἰδικῶς ἐκπαιδευμένους ὀπίσται, καὶ οὐμένους περιστεροφίλους. Ἡ τήρησις τῶν Π. εἰς τοὺς ὡς ἀνω σταθμοὺς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίη τὰς 2 ἡμέρας καὶ τὰς 3 νύκτας. Αἱ μὴ χρησιμοποιούμεναι π. τῶν σταθμῶν, ἀφιέρνται ὑποχρεωτικῶς, μετὰ τὴν πάροdon τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ἀντικαθιστάμεναι. Αἱ π. μεταφέρονται εἰς τοὺς σταθμοὺς καὶ διαφυλάσσονται ἐντὸς εἰδικῶν καλάθισκων. Κατὰ τὴν ἐν τοῖς σταθμοῖς παραμονὴν τῶν ποτίζονται τακτικῶς, ἢ διατροφῇ τῶν ὀμων καὶ ἢ περιποίησίν τῶν ἐν γένει δὲν πρέπει νὰ ἴηαι πλουσιοπάροχος. Παρατηρηθῆσαν περιπτώσεις καθ' ὧς π., ἀφειθεῖσαι ἐκ τῶν σταθμῶν δὲν ἠθελον νὰ ἀπομακρυνθῶσι τούτων εἰτε διότι παρῆμεναι ἐπὶ πολὺ ἢ διότι ἔτυχον ἐξαιρετικῆς περιποιήσεως. Τὰ ἀποστελλόμενα διὰ τῶν π. ἔγγραφα (περιστεριογραφήματα) συντάσσονται ἐπὶ μικρῶν φύλλων λεπτοτάτου χάρτου καὶ εἰσάγονται ἐντὸς μικροῦ σωλήνος ἐξ ἄλουμινίου, στερεομένου εἰς τὸν πόδα τῆς π., ἢ ἐντὸς τεμαχίου πτεροῦ χηνός, προσαρμυζομένου εἰς τὴν οὐρὰν τῆς π. Ὁ πρῶτος τρόπος εἶνε ἀσφαλέστερος, ἀλλὰ μᾶλλον ὀρατός, δυνάμενος νὰ προδόσῃ τὴν ὡς ἀγγελ. ἰδιότητα τῆς π. Διὰ ἀποστάσεις μικροτέρας τῶν 50 χλμ., ἢ π. δύναται νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ δύο ἐξ ἄλουμινίου ἀγγελιατοφῶρων σωλήνων (ἀνὰ 1 εἰς ἕκαστον πόδα). Διὰ τὴν μεταφορὰν μεγαλύτερων τεμαχίων χάρτου (σχεδιαγραμμάτων, ἀναφορῶν κτλ.) δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι θύλακες, ἔξαρθώμενοι ἀπὸ τὸν λαμπον τῆς π., δυσχεραίνουσι ὅμως οὕτως τὴν πτήσιν αὐτῆς, δι' ὃ καὶ ἡ χρῆσις τῶν περιορίζεται διὰ μικρὰς μόνον ἀποστάσεις. Λαμβανόμενου ὑπ' ὄψει, ὅτι, λόγω τοῦ ἀπαιτούμενου χρόνου πρὸς ἐξοικειώσιν τῶν π. μεθ' ἑκάστην μετακίνησιν τοῦ περιστερῶν διὰ